

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **P., s.r.o.**, IČO: X., H.B., zast. JUDr. R.K., advokátom so sídlom H.P.B. proti žalovanému: **S.M.B.**, IČO: X., o zaplatenie 5 000 000,-- Sk s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2008, č.k. 3 Cb 9/2007-173, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2008, č.k. 3 Cb 9/2007-173 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. mája 2008, č.k. 3 Cb 9/2007-173 žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca A., s.r.o. B. žalobou z 23. novembra 2000 si uplatnil právo na 5 000 000,-- Sk z titulu zmluvnej pokuty so 17,6% úrokom od 6. októbra 1999 do zaplatenia.

Sporové strany uzatvorili Koprodukčnú zmluvu o spoločnej výrobe a využití filmového diela s pracovným názvom „O čo ide“. V čl. VII bod 6 sa žalovaný zaviazal, že v prípade, ak od predmetnej zmluvy odstúpi, je povinný uhradiť zmluvnú pokutu v sume prislúbeného podielu na výrobe filmu, t.j. 5 000 000,-- Sk.

Dňa 6. júla 1999 bolo žalobcovi oznámené, že s účinnosťou od 7. júla 1999 žalovaný od zmluvy odstupuje. Žalovanému žalobca vyúčtoval zmluvnú pokutu, ktorú žalovaný odmietol uhradiť.

V priebehu konania prešla pohľadávka zmluvou o postúpení pohľadávky z 30. júna 2004 na spoločnosť P., s.r.o. z pôvodného žalobcu.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie svedeckými výpoveďami, písomnými dokladmi a dospel k tomuto záveru:

Žalobca si svoje právo uplatnil z Koprodukčnej zmluvy o spoločnej výrobe a využití filmového diela s pracovným názvom „O čo ide“ (v ďalšom iba zmluva). Text tejto zmluvy je nepresný, rovnako nie je zrejmé, či táto zmluva bola uzatvorená podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka. Zmluva sa odvoláva na obidva zákonníky.

Prvostupňový súd ďalej konštatoval, že žalobca nepreukázal plnenie jeho povinností podľa zmluvy. Zo svedeckej výpovede S., autora scenára filmu „O čo ide“ nevyplýva, že by žalobca získal jeho autorské práva na použitie scenára na vytvorenie filmu a jeho následné rozširovanie. Žalobca nezdôvodnil, prečo netrval na plnení bodu 6 čl. III zmluvy, kde sa žalovaný zaviazal uhrádzať finančný vklad na film v splátkach (1. splátka vo výške 20% zo sumy 5 000 000,-- Sk do konca decembra 1998, 2. splátka vo výške 30% zo sumy 5 000 000,-- Sk do 31. januára 1999, atď).

Žalobca súdu nepreukázal, že by žalovaný odstúpil od zmluvy. Prvostupňový súd list žalovaného zo 6. júla 1999, č.j. 99/1000/99-EO označený ako vystúpenie zo združenia - oznámenie, za takýto doklad nepovažoval. Žalovaný v tomto liste oznamuje žalobcovi, že podľa ust. § 383 a nasl. Obč. zákonníka vystupuje zo združenia založeného zmluvou. Súd prvého stupňa nemal preukázané, že by žalovaný vystúpil zo združenia v nevhodnej dobe a na ujmu žalobcu. Žalovaný od zmluvy neodstúpil, a preto prvostupňový súd žalobcovi nepriznal právo na úhradu zmluvnej pokuty podľa čl. VII bod 6 zmluvy a žalobu z tohto dôvodu zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie; prípadne, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania z týchto dôvodov:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p.,
 - prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, lebo nevykonal navrhnuté dôkazy,
 - prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- a
- napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobcu.

Má za to, že prvostupňový súd sa so všetkými skutočnosťami náležite vysporiadal a žalovaný preto považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcu zaviazal na znášanie trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzuje z čl. VII bod 6 Koprodukčnej zmluvy, ktorú sporové strany uzatvorili 16. novembra 1998.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že predmetná Koprodukčná zmluva zo 16. novembra 1998 je neurčitá. V článku I. bod 2 chýba dátum schválenia literárneho scenára filmu „O čo ide“. Z výpovede svedka Mgr. Š. (č.l 163) vyplýva, že keď Koprodukčnú zmluvu podpisoval, literárny scenár bol určite schválený. Dátum a ani dôkaz o tejto skutočnosti nepredložil.

Zo svedeckej výpovede autora scenára S. vyplýva, že jediný, kto mal možnosť jeho scenár použiť, bola agentúra R., so spoločnosťou A. neuzatvoril žiadny zmluvný vzťah na výrobu filmu, ani tento scenár im oficiálne neposkytol. Nedal im súhlas na použitie scenára ani ústne, ani písomne (č.l. 77).

Z tejto výpovede svedka - autora scenára a následne zmluvy o koprodukcii - čl. I bod 2 jednoznačne vyplýva, že spoločnosť A., s.r.o. B. v zmysle čl. III bod 8 nezabezpečila autorské práva, čím sa stala Koprodukčná zmluva nerealizovateľnou.

Odvolací súd poukazuje aj na čl. III bod 6 záväzok žalovaného uhradiť priamy finančný vklad v splátkach v určených lehotách, ktoré žalovaný neuhradil a žalobca tejto splátky nežiadal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v konaní nebolo preukázané odstúpenie od zmluvy žalovaného, a preto žalobcovi nevzniklo právo na zmluvnú pokutu podľa čl. VII pod 6 Koproductknej zmluvy. Z uvedeného dôvodu napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd poukazuje záverom na odvolanie žalobcu, ktorý v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, z ktorých vyvodzuje dôvody pre odvolanie.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Žalovaný mal právo na úspech v odvolacom konaní, a preto by mal právo na ich náhradu. Keďže však žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu ich preto nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. marca 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.